

Med hensyn til arveafkaldet støtter vi naturligvis, at der bliver rettet op på det, men finder da anledning til at sige, at vi synes, det er lidt flovt, at man fra regeringens side med det embedsapparat, man har til rådighed, ikke var i stand til at få det problem løst, allerede dengang Folketinget lavede den store revision af loven, men at vi skal lappe på det på nuværende tidspunkt.

Hvis det var sådan, at det ligesom var en ideologisk ting, man havde haft et ønske om at gennemføre, var det jo fair nok, men når det blot er et spørgsmål om, at man først nu har opdaget, at der er nogle tekniske problemer, synes vi godt, man kunne have fået øje på dem noget tidligere, sådan at man kunne have løst problemet i forbindelse med den store lovrevision og ikke skal gøre det på nuværende tidspunkt.

Men selvfølgelig: Ud fra filosofien »bedre sent end aldrig« tager vi også det med og støtter naturligvis alle lovforslagets tre elementer.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Fru Mariann Fischer Boel sagde, at det, man lover, skal man holde. Det er jeg helt enig i og helst til den gode side. Og det er sådan set det, jeg på regeringens vegne gør her.

Som det har været nævnt, var det min forgænger, der gav tilsagnet. Tilsagnet var ganske præcist, ikke bare i forhold til indholdet, men også rent tidsmæssigt, fordi det fremgår – at ligger på tryk fra udvalget på det tidspunkt – at regeringen i forbindelse med afslutningen af arbejdet omkring hele aktieavancebeskatningen og det udvalgsarbejde, der var igangsat i den forbindelse, ville medtage et forslag af den her karakter.

Når jeg derfor kommer med forslaget nu og ikke sammen med den lovgivning, som ville være en afledt virkning af det udvalgsarbejde, ja, så hænger det sammen med, at det udvalgsarbejde er trukket noget længere ud, end det var forudsat på det tidspunkt. Så derfor har jeg anset det for at være rigtigst i forhold til ikke kun bogstaven, men også ånden i den aftale, som min forgænger indgik.

Fru Mariann Fischer Boel stillede spørgsmål om ikrafttræden. Og lad mig sige, at når loven har den ikrafttræden, den har, så er det sådan set i respekt for Folketinget og Folketingets behov for at kunne gennemføre udvalgsarbejdet og gennearbejde lovforslaget inden for den tidsmæssige ramme, som Folketinget anser for

at være den hensigtsmæssige. Og derfor også et tilsagn om, at hvis udvalget henvender sig til mig og siger, at nu er man parat til at gøre lovforslaget færdigt, og at man derfor ønsker ikrafttræden fremrykket til eksempelvis 1. marts, så vil det ikke være noget problem for mig at stille et sådant ændringsforslag.

Det er den dato, der var på det forslag, vi havde ude til høring, og den eneste grund til, at den dato blev ændret, var, at når vi så på tidspunktet for fremsættelsen og førstebehandlingen i forhold til ikrafttrædelsen, så ville jeg med rette kunne beskyldes for at forudsætte, at Folketinget gennemførte lovbehandlingen inden for en meget kort tidsramme.

Men hvis det er sådan, at Folketinget og Folketingets Skatteudvalg ønsker at gøre lovforslaget færdigt og mener, at det er forsvarligt, så vil vi i sagens natur svare lige så hurtigt, som vi overhovedet er i stand til, på spørgsmål, der kommer. Så vil jeg også, hvis jeg får en sådan henvendelse fra udvalget med et sådant ønske, være parat til at komme med et ændringsforslag af den karakter, som fru Mariann Fischer Boel efterlyste.

Fru Pernille Sams sagde, at her havde vi sådan helt undtagelsesvis et forslag fra skatteministeren med et positivt indhold. Jeg synes sådan set, vi skal undskylde fru Pernille Sams, fordi hun jo normalt ikke beskæftiger sig så meget med skatteområdet. Hvis fru Pernille Sams eksempelvis havde været i salen her hele dagen, ville hun vide, at det her er det tredje lovforslag, som har fået en sådan uforbeholden venlig modtagelse fra bl.a. den konservative ordfører.

Hvis man sådan gør det op hen over en sæson på skatteområdet, tror jeg, at fru Pernille Sams vil se, at det faktisk også er situationen ved hovedparten af de lovforslag, jeg som skatteminister stiller. Så hvis det er sådan, at hun har den opfattelse, må den være hentet fra dagspressen.

Så var der spørgsmålet om, hvorfor vi nu har det dobbelte bundfradrag, hvor fru Pernille Sams var inde og sige, at det vel ikke var for tidligt, at der skete noget på området. Også hr. Aage Frandsen havde bemærkninger.

Hvis jeg bare kort skal nævne forhistorien, så var det forslag, der lå, faktisk oprindeligt et forslag, der også havde overførsel mellem ægtefæller, men med en bundgrænse, der hed 50.000 kr. Undervejs i arbejdet i 1993, da loven kom igennem, skete der så det, at der mellem de